

KOMETRY I GALAKTYKA

S. Breiter, M. Fouchard, R. Ratajczak

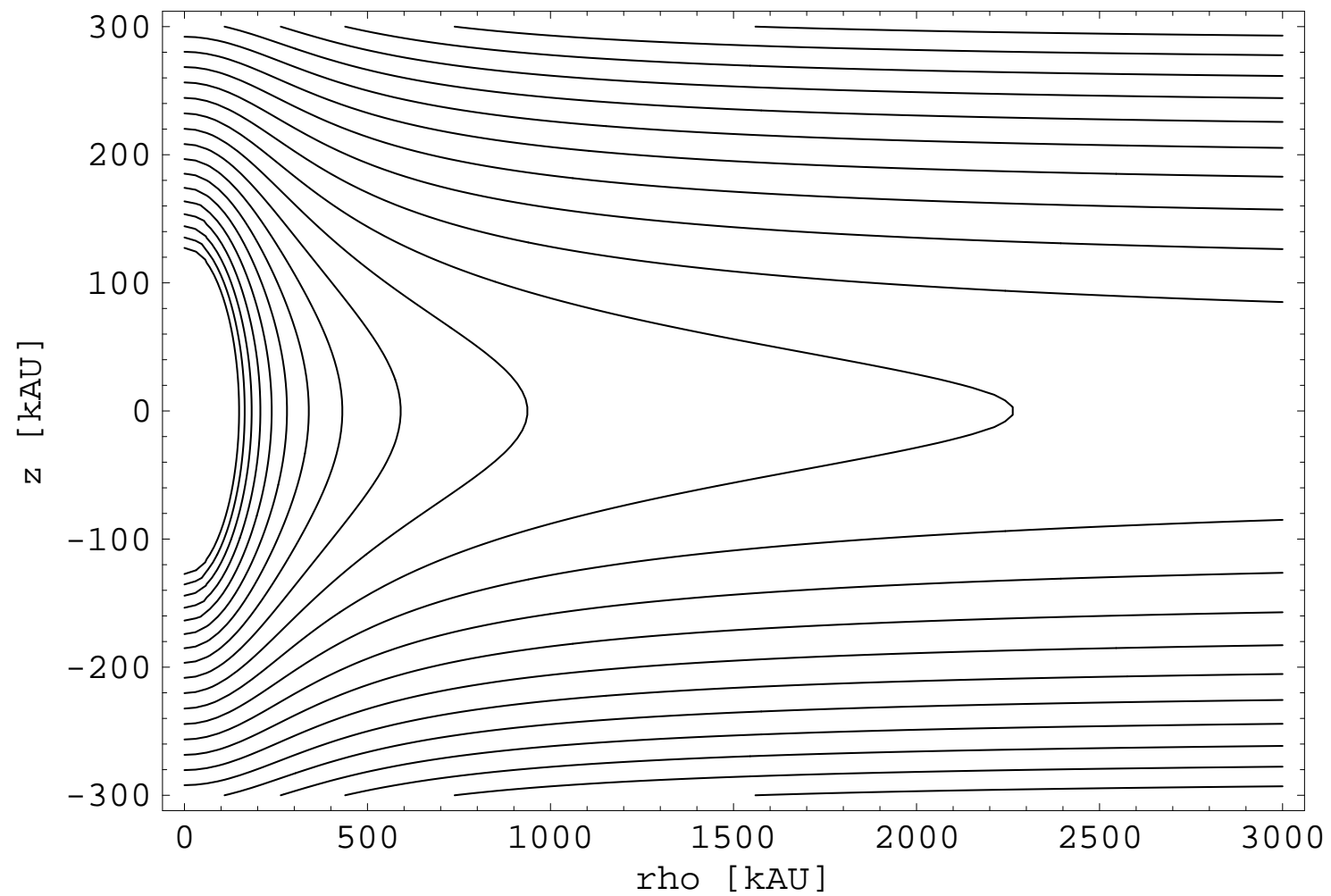
Pływy dysku galaktycznego

Hamiltonian

$$\begin{aligned}\mathcal{H} &= \mathcal{H}_0 + \mathcal{H}_1, \\ \mathcal{H}_0 &= \frac{1}{2}(X^2 + Y^2 + Z^2) - \frac{\mu}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}, \\ \mathcal{H}_1 &= \frac{1}{2}G_3 z^2.\end{aligned}$$

- Zagadnienie keplerowskie w płaszczyźnie dysku.
- Symetria obrotowa: $xY - yX = na^2\sqrt{1 - e^2} \cos I = \text{const.}$
- Zagadnienie niecałkowalne (Maciejewski i Prętka).

Powierzchnie zerowej prędkości: ruch ograniczony dla $\mathcal{H} < 0$

Przybliżone rozwiązanie analityczne

- Układ uśredniony jest całkowny.
- Częściowe rozwiązanie analityczne, bez Ω i z niejednoznacznością ω (Matese and Whitman).
- Kluczowe znaczenie wektora Laplace'a w układzie związanym z linią węzłów (libracja wokół $\omega = 90^\circ, 270^\circ$, cyrkulacja).

NOWINKI (Breiter i Ratajczak, 2005)

- Rozwiązanie dla węzła wstępującego

$$\Omega(\tau) = \Omega_0 - C \mathbf{\Pi}(n; \varphi(\tau) | m),$$

czyli

$$\Omega = \Omega_0 - C_0 \tau - \Psi(\tau).$$

- Zastosowanie „elementów wektorowych”

$$\vec{e} \equiv \begin{pmatrix} e_1 \\ e_2 \\ e_3 \end{pmatrix} = e \begin{pmatrix} \cos \omega \cos \Omega - c \sin \omega \sin \Omega \\ \cos \omega \sin \Omega + c \sin \omega \cos \Omega \\ s \sin \omega \end{pmatrix},$$

$$\vec{h} \equiv \begin{pmatrix} h_1 \\ h_2 \\ h_3 \end{pmatrix} = \sqrt{1 - e^2} \begin{pmatrix} s \sin \Omega \\ -s \cos \Omega \\ c \end{pmatrix}.$$

- Jawna zależność \vec{e} i \vec{h} od czasu – rozwiązanie problemu ω .

- Możliwość zastosowania niekanonicznych równań Hamiltona.
Niech $\vec{v} = (h_1, h_2, h_3, e_1, e_2, e_3)^T$. Nawias Poissona

$$(f; g) \equiv \left(\frac{\partial f}{\partial \vec{v}} \right)^T \mathbf{J}(\vec{v}) \frac{\partial g}{\partial \vec{v}},$$

gdzie

$$\mathbf{J}(\vec{v}) = \begin{pmatrix} \hat{\mathbf{h}} & \hat{\mathbf{e}} \\ \hat{\mathbf{e}} & \hat{\mathbf{h}} \end{pmatrix}, \quad \hat{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 0 & -x_3 & x_2 \\ x_3 & 0 & -x_1 \\ -x_2 & x_1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \hat{\mathbf{x}} \vec{y} = \vec{x} \times \vec{y}.$$

A wtedy

$$\frac{d\vec{v}}{d\tau} = (\vec{v}; \mathcal{K}),$$

z funkcją Hamiltona

$$\mathcal{K} = -\frac{1}{4} (h_1^2 + h_2^2 + 5e_3^2).$$

- Równania ruchu nieosobliwe i eleganckie

$$h'_1 = -\frac{1}{2} h_2 h_3 + \frac{5}{2} e_2 e_3,$$

$$h'_2 = \frac{1}{2} h_1 h_3 - \frac{5}{2} e_1 e_3,$$

$$h'_3 = 0,$$

$$e'_1 = 2 e_3 h_2,$$

$$e'_2 = -2 e_3 h_1,$$

$$e'_3 = \frac{1}{2} (e_1 h_2 - e_2 h_1).$$

PŁYWY GALAKTYCZNE - PEŁNY MODEL

W układzie odniesienia skierowanym do centrum Galaktyki (obracającym się)

$$\begin{aligned}\mathcal{H} &= \mathcal{H}_0 + \mathcal{H}_1, \\ \mathcal{H}_0 &= \frac{1}{2} (X^2 + Y^2 + Z^2) - \frac{\mu}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}, \\ \mathcal{H}_1 &= \Omega_0 (yX - xY) + \frac{1}{2} (G_2 (y^2 - x^2) + G_3 z^2).\end{aligned}$$

Stałe: $\Omega_0 < 0$, $\Omega_0^2 = G_2 < G_3$.

Brak symetrii, $\mathcal{H} = \text{const}$ jest jedyną całką ruchu. Zagadnienie niecałkowalne. Złudne pokrewieństwo z innymi zagadnieniami (zag. Hilla, atom wodoru w polu e-m).

Powierzchnie zerowej prędkości

Przechodzimy od $\mathcal{H}(x, y, z, X, Y, Z)$ do $\mathcal{H}(x, y, z, \dot{x}, \dot{y}, \dot{z})$, korzystając z

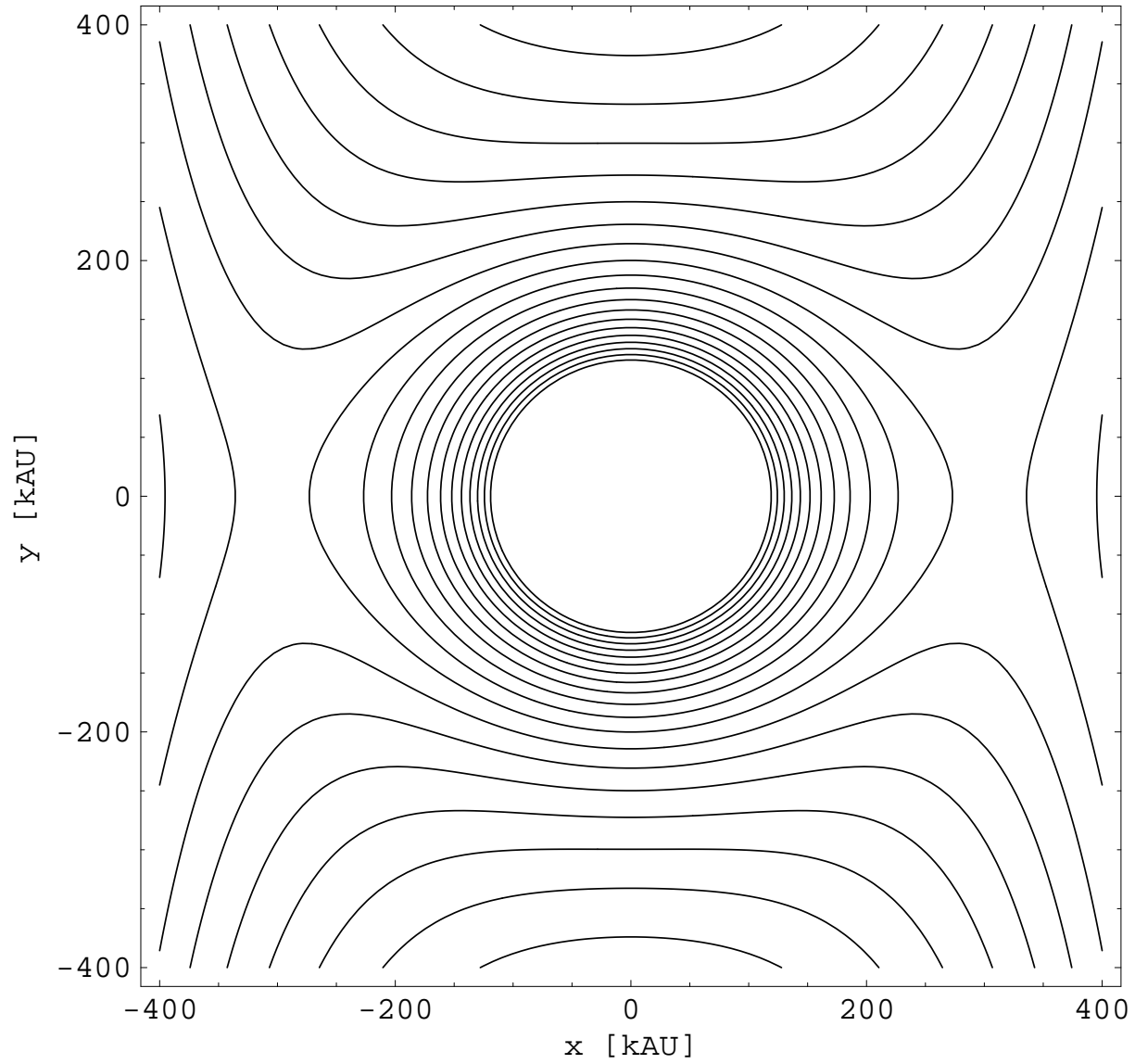
$$\dot{x} = X + \Omega_0 y,$$

$$\dot{y} = Y - \Omega_0 x,$$

$$\dot{z} = Z.$$

Przyjmujemy $\dot{x} = \dot{y} = \dot{z} = 0$ i otrzymujemy

$$\frac{\mu}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}} + G_2 x^2 - \frac{1}{2} G_3 z^2 = C.$$

UKŁAD UŚREDNIONY

- Układ uśredniony jest niecałkowalny (dwa stopnie swobody).
- Stosując „elementy wektorowe” otrzymujemy prosty Hamiltonian (Breiter, Fouchard & Ratajczak)

$$\mathcal{K} = \frac{5}{4} \nu (e_1^2 - e_2^2) - \frac{5}{4} e_3^2 - \frac{1 + \nu}{4} h_1^2 - \frac{1 - \nu}{4} h_2^2 + \frac{n \nu}{\Omega_0} h_3,$$

gdzie

$$\nu = \frac{G_2}{G_3} = \frac{\Omega_0^2}{G_3} \approx 0.125.$$

Czy można potraktować ten problem przyjmując ν jako mały parametr ?

Inaczej: czy można traktować wpływ centrum jako zaburzenie problemu kometa+dysk ?

- TAK – dostatecznie daleko od płaszczyzny dysku i pamiętając o „sile” zaburzenia.
- NIE – w pobliżu dysku, gdyż tam znika wpływ centrum.

ZAGADNIENIE PŁASKIE

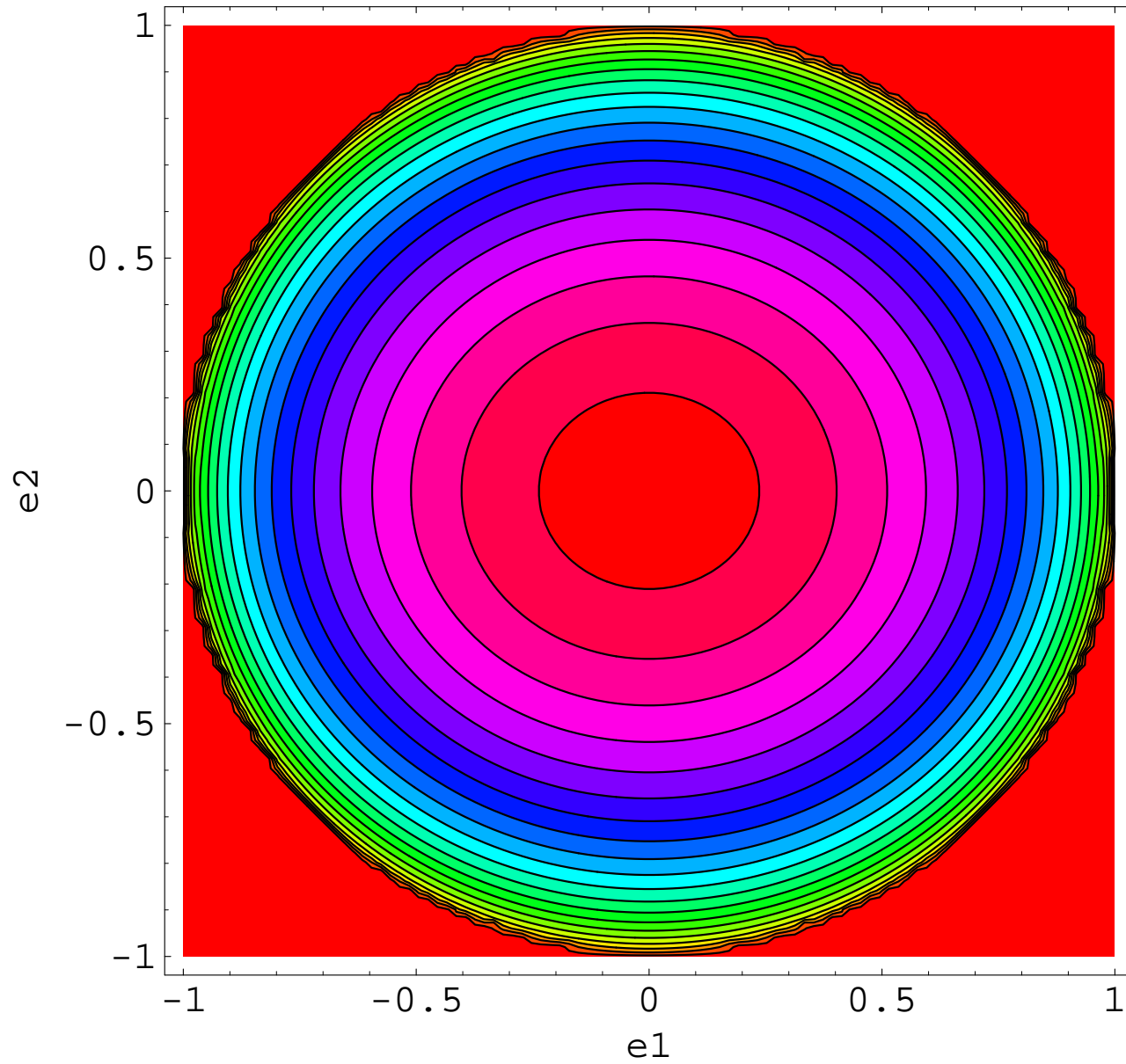
$$e_3 = h_1 = h_2 = 0, \quad h_3 = \pm\sqrt{1 - e_1^2 - e_2^2}.$$

Jeden stopień swobody. Całka ruchu

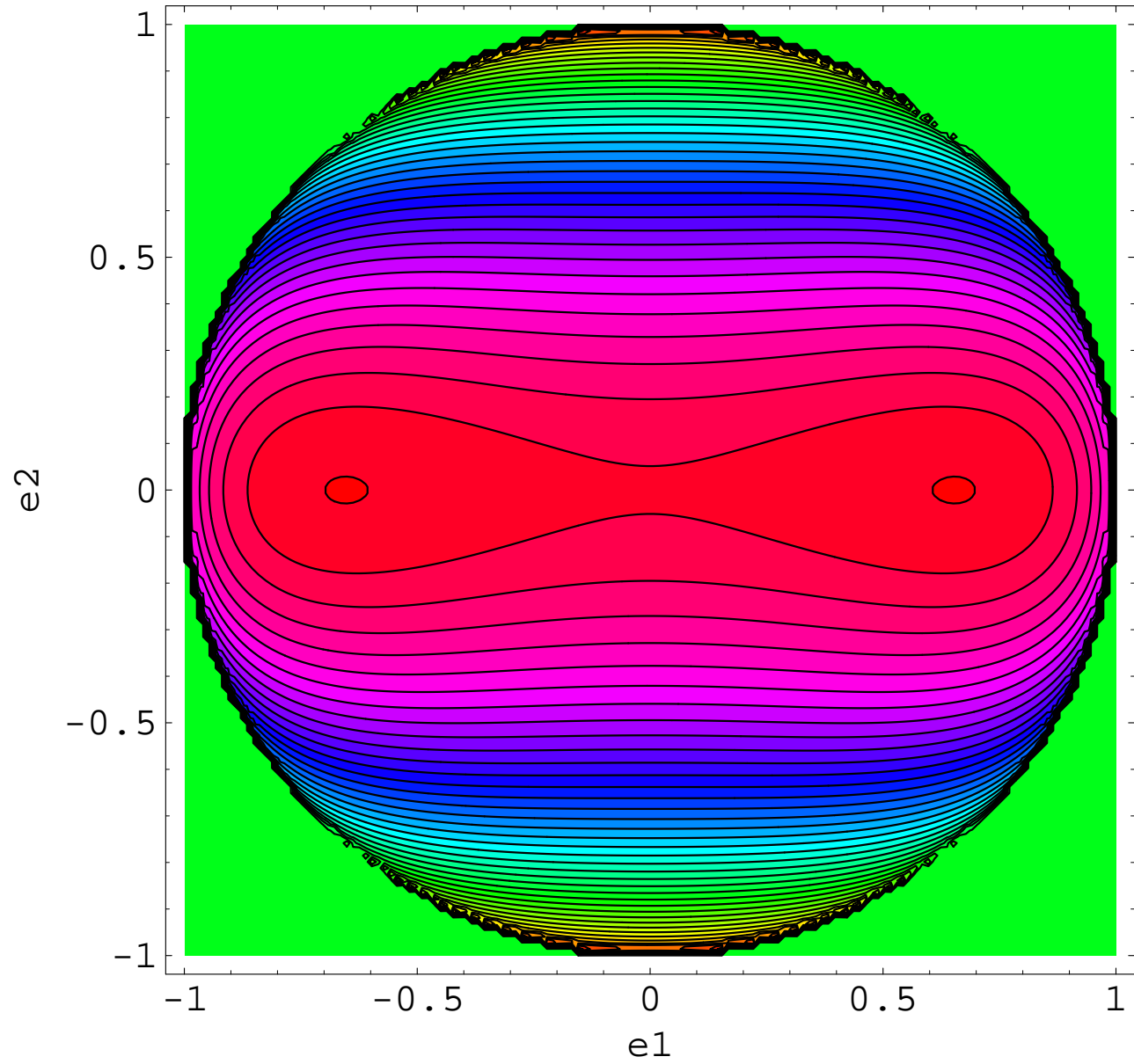
$$E = e_1^2 - e_2^2 \pm \frac{4n}{5\Omega_0} \sqrt{1 - e_1^2 - e_2^2}.$$

Wartości n/Ω_0 : 7500 ($a = 1$ kAU), 670 ($a = 5$ kAU),
21 ($a = 50$ kAU), 2.64 ($a = 200$ kAU).

Morał: w Obłoku Oorta regularna cyrkulacja linii apsyd i małe oscylacje mimośrodów.

$a = 50$ kAU

$a = 250$ kAU

- Bifurkacja orbit kołowych w okolicach $a = 2 \times 10^5$ AU.
- Prawdopodobnie już wcześniej wkracza chaos wywołany rezonansami między $\dot{\omega}$ a ruchem średnim.
- Potrzeba narzędzi do szybkiej symulacji z wyznaczaniem wykładnika Lapunowa (lub MEGNO) - ZROBIONE (zmienne KS dla zagadnienia pełnego i elementy wektorowe dla uśrednionego).

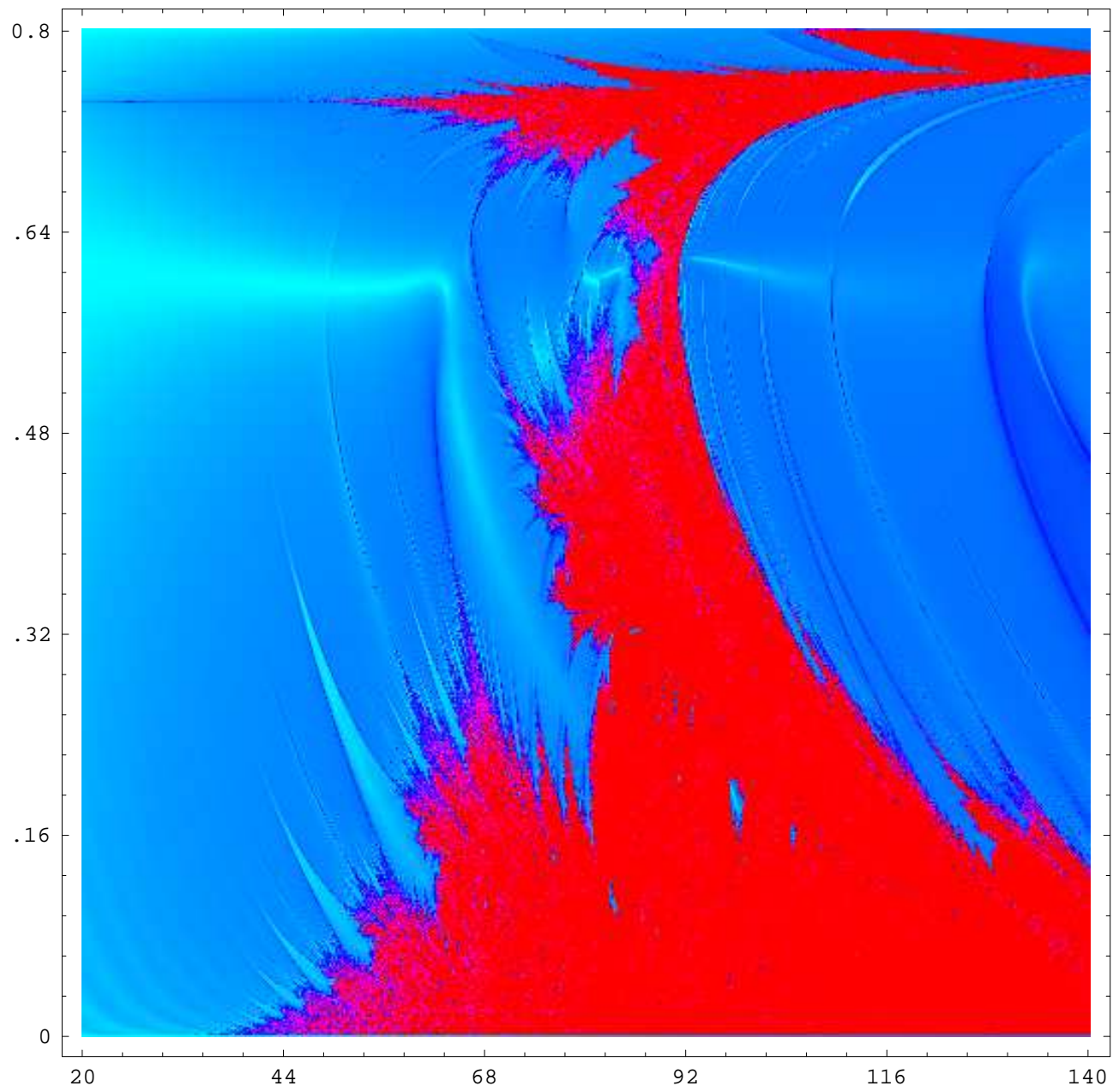
PIERWSZE WYNIKI DLA ZAGADNIENIA 3D (UŚREDNIONEGO)

$$\alpha = \sqrt{1 - e^2} \cos I = 0.6$$

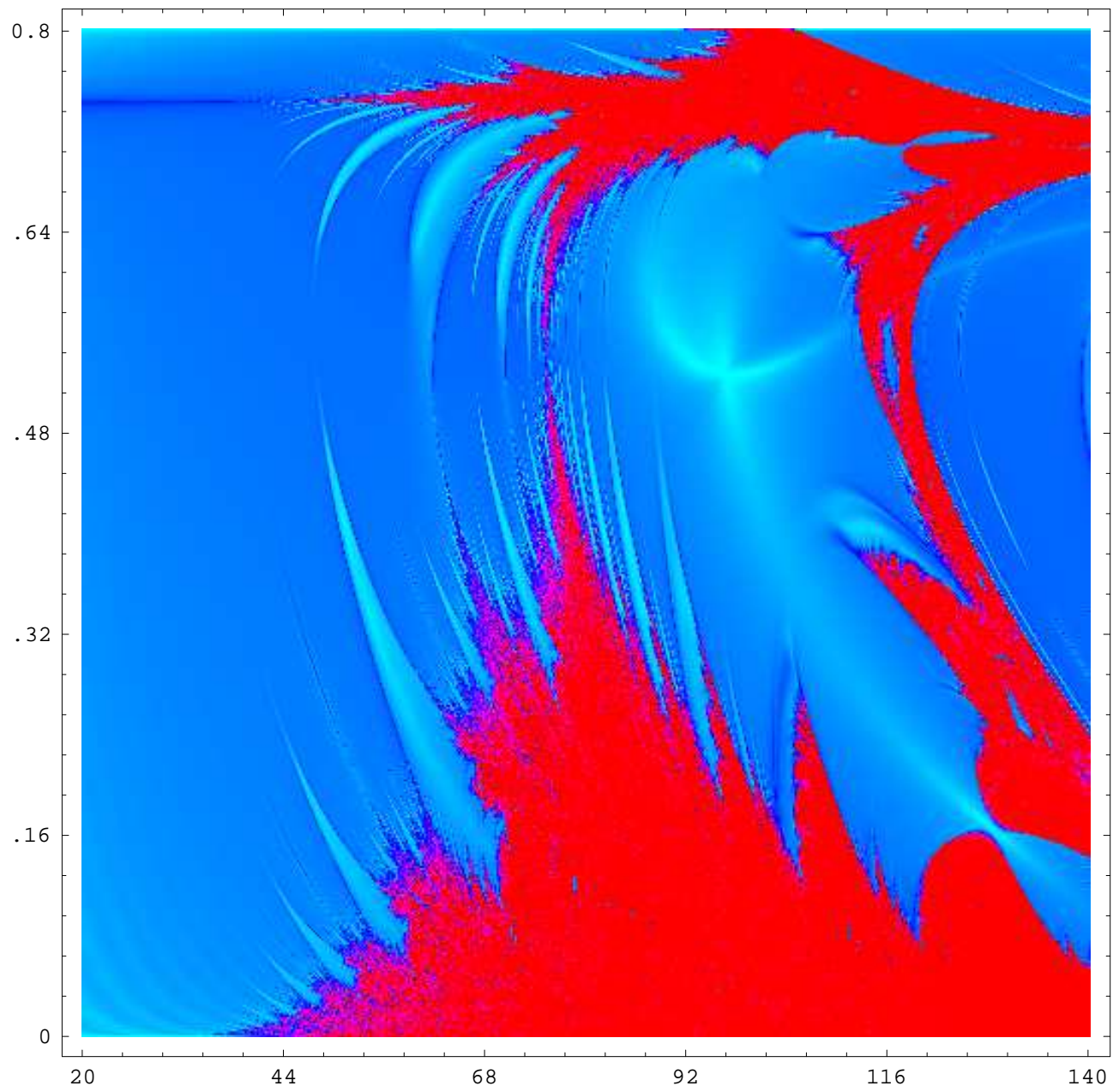
$$0 < e < \sqrt{1 - \alpha^2} = 0.8$$

$$\arccos \alpha \approx 53^\circ < I < 90^\circ$$

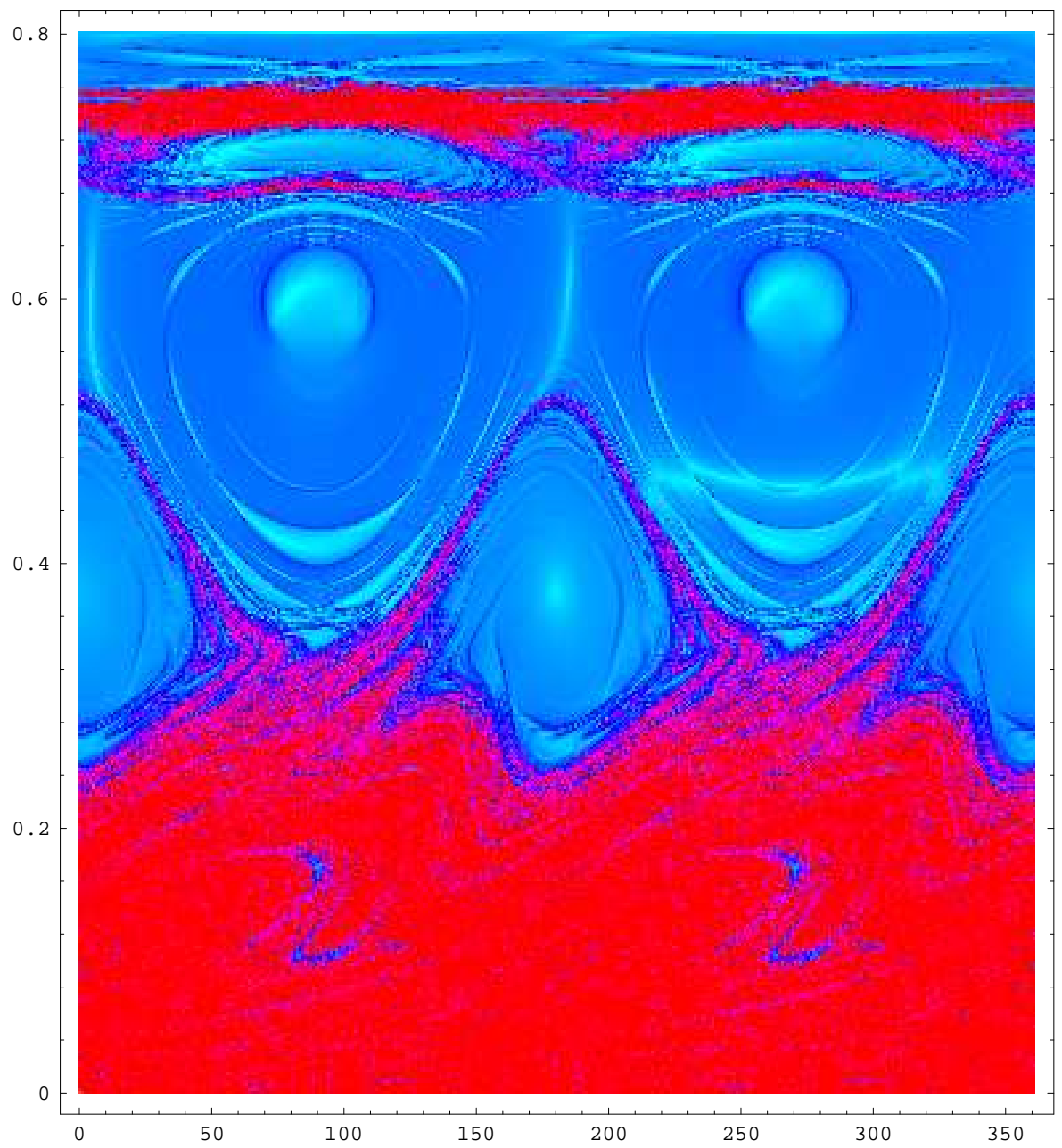
$$20 \leq a \leq 140 \text{ kAU}, \quad \omega = 90^\circ, \quad \Omega = 0$$

$$20 \leq a \leq 140 \text{ kAU}, \quad \omega = 90^\circ, \quad \Omega = 90^\circ$$

$$a \leq 70 \text{ kAU}, \quad \omega = 90^\circ,$$
$$0 \leq \Omega < 360^\circ, \quad 0 < e < 0.8$$

WNIOSKI

Jest co robić !